

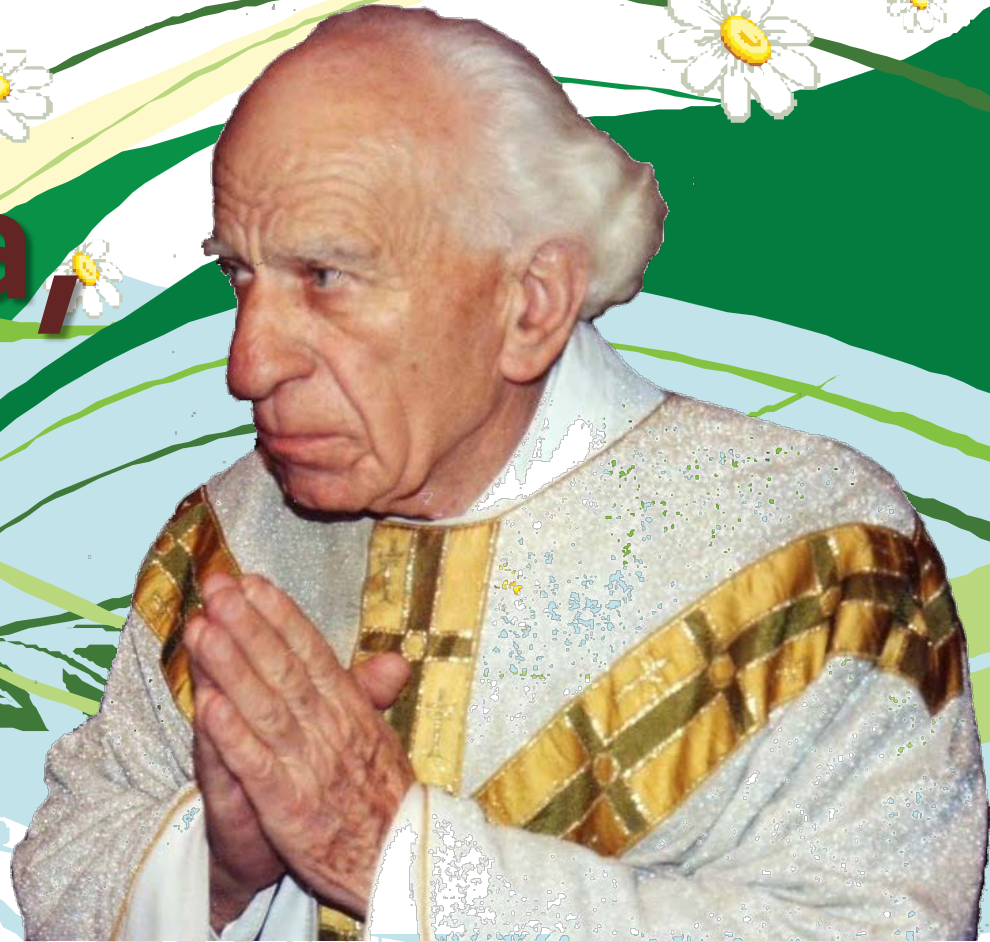
Szöllősi Feri-bá

Ferenc atya,

Feri bácsi,

Szaffi

5 éve hazament...

**Szöllősi Feri-báról szóljon most az ének,
Aki nélkül nem ugyanaz ez a cserkész élet!
Hej, mindenkinek hiányzik, ezt sok ember tudja,
Ott az érzés mindenkiben, még ha nem is mondja.**

**Amikor a szakadék felett Ő átmászott,
Összes újonc összesúgott - ilyet még nem látott!
Hej, egy igazi példakép Ő, ki az égből néz ránk,
S védelmező lelke most is a mennyből vigyáz ránk.**

**Egyszer régen a nagyportyán nem volt nálunk kaja,
Hallottuk, hogy ott brümmög mellettünk Trabantja.
Hej, eljött Ő miutánunk, és segített rajtunk,
Az Atyától nagyon sok kedvességet kaptunk!**

**Sokszor még a túrákra Ő is velünk tartott
És nagyon sok kiscserkészt simán le is hagyott.
Hej, az esti tábortűznél Ő adta a hangot,
Gyönyörű szép énekétől a tábor visszhangzott!**

**Ő kötötte a csapatban a legjobb csomókat,
És elfogta azonnal a ránk támadókat!
Hej, zöld sátrában folyton írógép kattogott,
Korán reggel a faluból friss kalácsot hozott.**

**Hittan órákon mi Tőle jó sokat tanultunk,
Gyerekkori emlékein nagyokat kacagtunk.
Hej, betlehem vagy ministrálás egyre ment, ha tettél,
Ajándékot kaptál Tőle minden semmiségért.**

**Sok kitüntetés díszelgett az Atyának balján,
A cserkészliliom mindig kint volt a ruháján.
Hej, elintézte a városnak a Teleki szobrot,
Avatási szertartásán szép beszédet mondott.**

**A kislaki templomot is Ő építtette,
Híveinek a hitét megerősítette.
Hej, prédikációi alatt sohasem aludtunk,
Tanításából minden szót a lelkünkbe ittunk.**

**Még amikor gyengélkedett, akkor is misézett,
És Bogláron a Trabanttal vagy 120-al tépett.
Hej, sürgött, forgott, dolgozott Ő reggeltől napestig,
A hét minden áldott napján ki tudja hogy meddig?!**

**Amikor kórházba került bementünk mi hozzá,
Vittünk neki egy szép könyvet, ajánlást is hozzá.
Hej, hogy a legjobb parancsnoknak mi szerényen adjuk,
De ő erre csak legyintett és azt mondta, hagyjuk.**

**Búcsúzunk most Tőled Szaffi, Teleki cserkésze!
Örökre szívünkben marad kedves nevetése!
De munkádat továbbvive él itt ez a csapat,
Tovább adjuk mind a tudást, ami Tőled fakad!**

Szöllősi Ferenc

1920 Tapolca – 2005 Balatonboglár